

Schediasma inaugurale juridicum

<https://hdl.handle.net/1874/341862>

29

SCHEDIASMA INAUGURALE
JURIDICUM,

Q V O D
FAVENTE DEO T. O. MAX.
Ex auctoritate Magnifici Rectoris,

D. HERMANNI WITSII,

S. S. Theol. Doctoris, ejusdemque in Inclita Academia Ultrajectina
Professoris Ordinarii, & Ecclesiae ibidem Pastoris facundissimi,

N E C N O N

*Amplissimi Senatus Academicici Consensu, Nobilissime
quoque Facultatis JURIDICÆ Decreto,*

Pro supremis in UTROQUE JURE honoribus & Privilegiis
ritè, ac legitimè adipiscendis,

*Ex lecythis seu adversariis suis MScriptis
Eruditorum examini subjicit*

PHILIP-HENRICH VILMEDER, Cassellanus-Hassus,

A.D. 12 Idus Januarii, loco horisque solitis.

ULTRAJECTI,

Ex Officinâ FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, c̄lo Ioc Lxxxvii.

Θεῶν μόνη ταῦτα.

I. *Synecdoche* Icet Imp. Justin. in *Confl. Cordi* §. I. *Emend. Cod. L.*

Decisiones fecisse dicat, inquirunt tamen Dd. paucioresne an plures Codici insertæ fuerint? accuratiss. indagator *Merillius* ad posterius propendet, atque de inventis, an veræ sint, dubitat, cum notabili Epiphonemate, ad experiendum earum certitudinem *Umbras Trioniani* evocari oportere.

2. Cum nulla fere juris quæstio sit, quæ non ab Interpp. in utramque partem seriò disputetur, & cuius tam affirm. quam negat. suos clariss. habeat affectas & autores, *Obrecht de Juris d. 3. c. 15. n. 6.* mirum & turpe non est, imò licitum docto & perito, ut variet arg. l. 6 ff. serv. export. quæ observante doctiss. *Monacio*, in id citari solet.

3. In praxi disputatio de definitionib. inutilis videtur *Claro* §. rec. sent. §. pract. q. 12. quia & JCTi & Impp. de accuratis definitionib. non admodum fuere solliciti *Wissenb. ad ff. legat. 1. §. 1.* & *Hahn. de J. & J. vers. jus. n. 14.* hinc, quod curiositate hâc quis ne obolum lucretur ex Galen. & Cujac. advertit. *Joh. Faber in §. sine. I.N.G. & C.*

4. Statuta regulariter extensiōrem nauseant. *Dd.* propriumque eorum, ut strictè accipiatur *Reink. de Retract. q. 1. n. 60.* hinc *Bartolus* quæst. faciens de statuto prohibente usum perlarum, quod non comprehendantur sicut& perlæ, recte decidit. *Ignenus p. II. de SC. Syllan. p. 38.* & *Noribergæ*, ubi plebejæ mulieres prohibentur sevestire holoserico, non punirentur pseudolosericum *Bubensammet* gestare *Sichard. ad. l. 3. C. 2. nupt.*

5. Concubinatum parum aut nihil a scortatione differre, docent saniores JCTi & Politici v. Cz. 4. 28. d. 5. & *Wesenb. ad ff. Conclub. n. 23.* Miratur hinc *Gisb. Voet in Pol. Eccles. 1. lib. 2. p. 776.* quâ disciplinæ laxitate scandalosus Canon is qui 4. dist. 34. tamdiu in Jure Can. tam priori Iponis, quam posteriori Gratiani, toleratus fit, & quidem cum tali olim (nunc mutatâ) rubricâ *Qui non habet uxorem loco ejus concubinam debet habere* vid. *Edit. Corp. Gloss. anno 1507. Lugd. & anno 1611. Basileæ.*

6. Ait quidem *Felinus in c. 23. x. confit.* ut citatur à Cz. in arb. consang. §. 51. n. 9. Si vel Imperator vel Rex Rom. uxorem sterilem haberet, Papa haud dispensare posset, ut aliam duceret: Fuit tamen

tamen sterilitas inter caussas divortii numerata, cum illustre divortium anno 1600. inter Henr. IV. R. Gall. & Margaritam ejus ab anno 1572. uxorem, id desiderantem, institueretur, Clemente 8. P. eo nomine publicante Thuan. l. 125. Grammond. ad ann. 1615. Sed hoc est inquit Forstner. ad Tacit. 12. c. 2. inter illa, quæ solis sibi licere putant Principes, instar privilegii. Cum jure Can. & moribus propter oblig. respectu Dei contractam, nec ipsis conjugib. liceat mutuo consensu ab indiv. consuetudine (quod admittit Justin. II. in N. 140.) resilire, Brunn. & Strijk. ad §. 1. nupt. add. Finckelt. O. 42.

7. Pro delertore non habendus, qui relictâ domi uxore, militiam sectatur, Besold. 5. conf. 248. Gafsel. in Spec. jur. p. 419.

8. Diversitas religionis non dissolvit matrimonium contractum, 1. Cor. 7. 12. (ut ut contrahendum deberet impedire 2. Cor. 6. 14.) Plerique Pontificii dissentient Sam. Mares. Coll. Theol. loc. 15. §. 34. & Cz. 2. def. Eccles. 206. Hinc Dux Megapol. Swerin. Christianus anno 1663. in Galliis, cum religione, uxorem Christinam Margaretham repudiavit, præmissaque Pontificis dispensatione, & Imperatoris confirmatione, aliam duxit Principissam sc̄. de Chassillon, quod ægre tulere Principes & Status Euangelici, teste exhibito illorum memoriali anno 1664. Zeiller. in append. tract. de X. circ. Imperii. p. 88.

9. Plane singulare est, Imp. Turcos nullas ducere uxores, nec extitit Bajazetis temporib. nisi unicum Solymanni cum Roxolana contrarium exemplum: Aut. Stat. Turc. fieri dicit, ut impensis parcatur maximis Busbez. vero in Ep. 1. Turc. 1. deducit a Bajaze the Majore, quando is cum uxore à Tamerlane victus, intoleranda quidem senserit, sed nihil indignius, quam contumelias quib. in oculis ejus uxor affecta; quasi in hujus rei memoriam omnes successores a ducendis uxorib. abstinuerint, vid. Beermann. in mediatis. Polit. D. 7. §. 16. Sed quis rationes has perpetuis Democriti cunctis vel Heracliti singulib. dignas non dixerit.

10. Nupta moribus pro majore habetur (aliter J. Civ. l. 2. C. qui tut. dar.) Perez. ad C. ne ux. pro mar. est quasi veniam at. impetrarit Manzius. de tutel. in app. q. 20. definitque Curator qui fuit antea, maritus v. absque autorisatione curator fieri incipit. Sand. 24. dec. Fris. I.

11. An primo genitus familiar. debeat dotare filias post genitorum? Aff. post Vult. 3. conf. Marp. ult. Myler. ad AB. Negat pro Duce Holstiae Cothm. 4. conf. 3. & 4. vid. Sinold. Schuz. in J. Publ.

12. Si

12. Si in pactis dotalib. (mira simplicitas veterum, ex pactis anno 1196. inter Abraminum & Martam Principes de Gonzaga initis, quæ habet *Posevinus in Gonzaga S. Historiâ Mantuan. lib. 2. fol. 143.* videre est) de futurâ successione, (Galli vocant donationem de supervitâ *Sand. 2. 2. d. 41.*) cautum sit, idque verbis contractus, pacta nonnisi ab utroque paciscentium dissolvi possunt, ab alterutro vero, si verbis ultimâ voluntatis conceptæ. *Cz. 2. 43. def. 5. Wissemb. D. 46. n. 24. & Hahn. f. pact. dor. n. 4.*

13. Exhæredatis quoque liberis tutorem à patre constitui, certo certius est, *I. 4. de test. tut. estque notabile, utrumque aliquando dissentientem Hotom. 6. O. 5. & Forster. 1. D. 1. 4. §. 4.* palinodiam cecinisse *Hot.* quidem *9. O. 10. Forster. a. 1. D. 13. §. 50.*

14. Curator litis sine alio tutore existente dari, & lite defungi potest. *Mev. 2. decis. 167. Brunn. ad. l. 25. ff. tutor.* ubi notat Carpz. sibi contradictentem.

15. Qui ætat. veniam adepti idonei ad tutelam non sunt *Steph. de Idit. 2. 1. n. 143. Corbm. 1. R. 46.* (quoad illustres concedit *Limn. add. ad. b. P. 2. 9. 151. & ad A.B.c. 7. & exemplo sunt, Lud. 13. Gall. Regis frater *Gafso*, qui veniæ æt. adeptâ, tutor Mompensiæ extitit, item Mauritus Frid. Com. ab Hohenloë qui post ven. concessam in fratres sororesque minores, decreto Cam. Spir. tutelam suscepit)*

16. Frustra vacationem tutelæ desiderat dicens, se cum pupillo habere bona communia *Perez. C. de Excus. n. 11.* Secus si communio sit in controversia, vel magnas habeat imputations. v. *Ritterb. ad Nov. 8. 4. n. 9. Brunn. ad Auth. minoris C. qui dar. tut.*

17. An acquisitio an conservatio facilior? JCTi cum de jure loquantur, posterius *Aff. l. 1. ff. pignor. ibiq. Dd. hinc Accursii dicterium: melius unum tene qua decem cape:* Politici qui de facto, prius volunt, *hinc Flor. 2. c. 17.* plus est servasse repertum quam quesisse novum. Et Mart. Sthenkius objicienti quod urbes capere sed retinere non possit, respondit, *Capere esse Ducis retinere Regis. Meteran. Hist. Belg. l. 20.* (aliud ejus farinæ de Pyrrho est apud *Voss. tr. de Philos. c. 19. §. 4.*) *Gryphian. tr. de Insul. c. 28. n. 2.*

18. Si alluvio eodem tempore nata seu detecta contra frontes plurium vicinorum, conjuncta tamen frontib. unius tantum, & à cæteris separata alveo sat profundo, uti loquitur *Franc. Nig. Cyriac. controv. forens. 376.* non dividetur inter omnes quorum agris opposita est, uti

uti defendit Bapt. Aymus, sed acquiritur in totum ei cui cohæret.
post Bartol Cyriac. d.l.

19. Gravis & præjudicialis quæstio est : An scientia & patientia Officialium Principis in præscribendis & alienandis jurib. quæ sunt circa officium suum Domino noceat ? Negandum videbatur per tit. C. ne rei domin. Aff. tamen per l.3. §.f. & l.5. ff. trib. act. l.4. §.17. dol. & met. exc. Vultej. consil. Marp. 36.n.99. quia Princeps per se videtur regere, mediantibus officialibus. Myler. in Hyparchol. c. 10. §.17.

20. Nullo tempore procedit usucatio, si possessum contra titulum arg. l.13. ff. Publ. in rem act. Hinc insigni arresto a. 1551. Cathar. Medicea Comitatum Clatomontensem Episcopo abstulit, post 350 annor. quietas possessiones, per l. 39. ff. acq. poss. Mornac. add. 13. add. Brunn. consil. 148. ubi Covarruvii certam & constitutissimam conclus. (uti vocat) in id adducit.

21. Principum, & suprematum habentium testamenta valent, mero jure gentium, hinc Caroli Austriaci Marchionis sine ulla testib. confectum testamentum validum respondere JCti Tubingen-ses. Furstner. de Suprematu c. 25. add. Klock 3. consil. 102. & Tabor. de testam. Princ. obl. p. 38.

22. Defuncto dupliciter conjunctus, non nisi unam capit hereditatis partem (dissent. Struv. Ex. 38. §. 36. & Richter. per auth. post fratres C. leg. ber.) & ita notabiliter responsum 1646. contra Cz. 3. 18. d. 16. ap. Brunn. 1. dec. 20. & ad l. 40. ff. legat.

23. Nobilitas per quodlibet mercaturæ exercitium splendoris eclipsin (quod vult Conf. German. in Itin. p. 226.) non patitur. Limn. J. P. 6. 5. n. 74. ad Wissemb. ad l. 8. C. commerc. & merc.

24. Re distractâ, pretio v. non numerato, actio pretii, non vero venditi repetitio competit l.8. C. empt. unde Belgis illud tritum. quade betalinge en breetk geen koop Cl. Cypr. Regner. Cens. Belg. in Cod. d. t. add. Mev. 4. dec. 206.

25. Genuina explicatio disputatissimi articuli l.3. f. C. iur. Emph. habetur apud accuratis. Franzk. de Landem. c. 9. n. 133.

26. Opinio, venditorem, qui habet facultatem, inevitabiliter rem tradere teneri, firmiori stat tali, per §. 1. I. empt. l. 11. §. 2. empr. (contra negantes per l.4. C. a. empt. Locam. q. 505. Bicc. in aur. sect. 4. §. 91. & C. I. A. 19. l. 1. §. 24.) quæ aff. in praxi tenetur Cz. 2. 1. d. 15. Richt. dec. 97. & contumaci, dicente Paulo, manu milita-

ri, [quod observante Mornacio, Imperatori est per Scholam palatinam in l. 13. §. 8. & 9. C. jud.] res auferri potest l. 68. RV. Stranch. Diff. 15. §. 15.

27. Usuræ termino elapsæ non solutæ, (quicquid in contrarium statuat Cothman. 2. R. 52. n. 268. item Mevius in discuss. levam. inopum debit. c. 4. n. 28.) minimè faciunt sortem, ut interesse pro iis promitti vel peti possit l. 28. C. usur. Frantz. 2. Ref. 4. 10. Brunn. ad C. ult. C. usur.

28. Injuria, utpote per quam fama injuriati non læditur l. 3. C. injur. salva existimatione remitti potest Philip. decis. 85. Cz. 2. q. 95. n. 09. & hoc generositatis christianæ culmen est. Drexel. tom. 2. p. 755. hinc merito mechanicorum vapulat consuetudo, quâ ad nudam objectionem quis privatur possessione honoris & officii, ac ad agendum invitus compellitur Ventur. de Valent. in Parthen. litig. & Hermes in J. P. c. 35. n. 19.

29. Instrumentum retorsionis à Notar. & testib. conceptum (quo hodie communiter & efficaciter se uti quidam credunt) tanqnam actus juri contrarius admitti non debet Jac. Otto in Corp. Jur. Crim. Car. V. p. 417. Finkelt. O. 37. add. Brunn. ad l. 35. Proc. Hinc apud Rutg. Ruland. de Commiss. & Ditherr. ad Bes. Th. pr. extat conceptis verbis, non debere Notarium instr. retorsionis insinuare.

30. Juris Doctor, Notarii suscepto antea munere etiam post dignitatem (ut hodienum in Bavaria Electoratu practicatur, quod αὐτόπτης scio) fungi potest A. Fab. in Cod. 9. l. 29. d. 4. (licet in negativam concedant Brunn. adl. 2. C. tabul. Mund. de muner. & hon. c. 6. n. 188.) cum enim hæc ars non sit vilis, infamis, sed nobilis, nobilem honestumque virum notaratum exercere convenit post citatos alias Tabor. ad Barbos. Axiom. voc. Notar. & Vorburg. in Eneycl. maxime cum constet, quod & Imperatores & Principes opera eorum non dedignentur, sed feliciter utantur.

31. Periculosa reputaverim doctrinam Ploti in l. 9. C. unde vi operarios famulosque clepere & suffurari posse tantam quantitatem quæ æquivaleat mercedi, si eam omnino aliter à Domino consequi nequierint Ant. Freunde. de restr. morat. p. 234.

32. An l. 13. quod met. c. & l. 7. C. Unde vi hodienum in usu sint, nimium quantum dissentunt Dd. & JCtorum Collegia: Neg. plauit a. 1616. Helmstadiensib. v. Clad. rer. quot. 8. 4. n. 66. Rostoch. & Marpurgensib. 1640. teste Bicc. seit. 4. rer. quotid. n. 185. Affirma-

tiva

tiva contra Gryphiswaldensibus 1640. *Bicc. d.l. Franekeranis. Wissemb. ad l. 155. R. J. Francofurtensis. Brunn. in Decis. Lipsiens Finck. O. 24.* quibus addi possent *Mev. 1. dec. 95. Brunn. & Stryk. ad §. 1. vibon.* atque cum his fecerim.

33. Contumaciæ pena est restit. expensarum *l. 1. si quis jud.* hinc ob solam contumaciam causa nemo cadere debet *Cl. Tesmar. D. 6. Coll. ad ff. Brunnem.*

34. Appellatio non utique theriaca est contra injustam sentent. *Dd. ap. Cz. dec. 240.* quia reformatores sæpe in pejus pronunciant *pr. l. 1. ff. app. Coler. 1. c. 3. n. 42.*

35. Novè & curatius ostendit *Feltm. de Juram. perborr. c. 20.* nefariam esse provocationem que ad tribunal Dei fit. *add. Myler. ad AB.*

36. Ex notab. *l. 4. C. temp. appell.* (*Dd. rosa inter spinas dicta*) deducitur, appellationem quoque dari quando judex quidem non gravavit, sed appellans sibi ipsi non probando nocuit *Brunn. ad d.l. Practici* hinc regulam vel beneficium, non deducta deducam, sumunt *Hillig. 28. c. 8.*

37. Causæ habent fata, multoties alia, quam fuerunt consilia *Mev. 3. dec. 200.* hinc temerarium & sumivendorum est de litium eventu certi quid polliceri? *Cothm. I. R. 18. Fritzsch in adv. peccant. concl. 3. §. 2.*

38. Casus pro amico vel amicâ dari, Affirmat *Bitzsch. in spec. rr. de hoc sed nulli agnoscendi,* ne quidem in ambiguis *A. Tessaur. in præf. Decis.* ubi casus pro amico dicit esse casus pro Diabolo. *Ziegler. ad §. 8. Inst. Lancell. t. de sentent. add. Hillig. 3. c. 23. & Additionator Zoes. ad t. de J. & J. n. 9.*

39. Judex ei, pro quo pronunciavit, patrocinari potest in iudicio appellationis, qnia officio functus judicatumque defendere ei licet *Tulden. & A. Fab. in C. 2. 5. d. 1. Myler. in hyparchol. c. 11. §. 3.*

40. Et consciis saltem Crim. L. maj. si non revelent, ex sententia Bartoli capitalis dictator pena, uti a. 1643. in causa Thuani, Præsidis filii, factum. *Bald. cum sequacibus contra intonat dicens, propter hanc cruciari animam Bartoli in gehennâ. Myler. ad Rumel. c. 4. p. 528.*

41. Criminaliter ex L. Viscell. puniendo plebeji, se pro nobilibus gerentes eorumque prærogativis utentes *Peretz. ad d.t.C. Bart. Burgesius qui se Pauli V. filium jaëtarat, Lutetiæ a. 1608. in crucem actus, dein flammis consumtus Bucholtz. De poenit. Pseudo Sebastiani, item Pseudo Balduini, est ap. Mornac. ad C. SS. Eccl.*

42. Re-

42. Recte Tholos. a rep. 2. c. 6. n. 16. Judicem, ne minutula gratitudinis signa accipiat, ait, prohibendum. (lex enim 6. §. 3. Of. Proc. & l. 18. Off. Pro. avaritiam Tribonianii, quæ notatur à Rittersh. ad N. p. 368. & 665. nimium quantum redolent) estque quod potius Nov. 17. c. 1. & n. 8. §. 1. (quæ posterior, Henr. Agylæo notante,) ut grandiusculis aureisque scripta literis, in judicii suspendatur, digna add. Ursin. in Esai. c. 1. p. 45. Luitard. in art. concion. c. 14. Speidel. v. Schmid. Hinc Spiræ Cameralib. non convenit, vel Procuratores vel litigantes in domum admittere, Keller. J. Off. Jur. Pol. 2. c. 2. p. 261. quod idem in Hassia superiori expresse interdictum tradit Malcomes in fori Hass. Obs. præl. 50.

43. Non est quod putat Damhud, à Carpz. 3. q. 137. n. 61. refutatus, necesse, carnifex ante executionem reum oret, ut sibi mortem condonet, cuius factæ à carnifice deprecationis notab. exemplum legere est apud Meier. in Hist. belg. 3. p. 282. ubi executio Scotiæ Reginæ Mariæ denarratur, hanc quoque consuetudinem suo stylo reprobat Lutherus in Exposit. Evangel. Domin. 4. post Trinit.

Ἐπιστεφανώματα ex thematib. tentaminalib. I. sc. 16. ff. peric. & com. & l. 20. C. neg. gest. analytice resolutis

I. **I**N emptorem, qui ante tradit. non fit dominus, recidit periculum, Domino s. venditore (qui secundum Mornac. etiam ob unius ex pretio nummi defectum rem totam restringere potest) omnino indemni. d. l. 16. junct. §. 3. I. empt. & Frantz. ad ff. h.

II. Gestor resarcit damna ex levi culpâ. d. l. 20. ex leviss. tunc, si interventu suo alium diligentiorem exclusit §. 1. O. quæ q. ex del. Tuldens. ad C. & ita nulla hic antinomia (quales quidem culpa consartorum in tot millium responsor. opere remansisse cum aliis concedit Cl. Bœckelm. in proleg. ad ff. Cujac. cum Wissemb. D. ff. 37. §. 8. & D. Inst. 35. §. 23.) nec cum aliis respondisse opus, Digestis hic per Inst. (quod iterum cum nonnullis statuit d. l. Bœckelm.) derogarier.

Θεωρία σόζεται.